

16 Nov 2018 19:49

Kindral Terrase sõnavõtt kaitseväe 100. aastapäeva puhul

Kindral Terrase sõnavõtt kaitseväe 100. aastapäeva puhul

Austatav Vabariigi president, lugupeetav riigikogu esimees, vabariigi valitsuse liikmed, ekstsellentsid, kaitseväelased, daamid ja härrad.

Lubage mul teile kõigile õnne soovida! Saja-aastase Eesti Vabariigi saja-aastane kaitsevägi tervitab teid oma sünnipäeval. Oleme Eestile järele jõudnud ja tunneme ennast sama noore ja reipana nagu meie riik.

Kui inimese vananedes võib tuhmuda ta mälu ja me ei tee sellest suurt numbrit, siis riik peab mäletama iga päeva, veel parem - tundi oma ajaloost.

Eesti kujunes riigiks ajal, mil iga päev ja tund olid kriitilise tähtsusega. Vabadussõja kaevikus oli ka ootamine või nii nagu seda tänapäeval kiputakse nimetama – „KVM ehk kaitseväeline molutamine“ tähtis, sest tuli koguda jõudu ja särtsu järgmiseks lahinguks. Iga lahing oli samm suurema eesmärgi nimel – oma riigi püsijäämise eest.

Järgmise aasta alguses peaks ilmavalgust nägema kõige värskem ja tänapäevasem käsitlus Vabadussõjast.

Ma loodan, õigemini olen kindel, et seda ei taba muistse vabadusvõitluse saatus, mis taandati episoodiks Kirde-Euroopa ristisõdades. Olen kindel, et sellest ei saa Vene kodusõja loode-operatsiooni ajalugu.

Ma olen ka veendunud, et peatselt ilmutav Vabadussõja ajalugu lugedes ei teki vähimatki kahtlust, kes selle sõja võitis. Selle sõja võitis eesti rahvas, kes Tartu rahulepinguga nõudles endale koha omariikluse hüve nautivate rahvaste eksklusiivses ringis.

Head sõbrad.

Eks me tegelikult tea kõik, et hüve nautimisest on eesti rahva jaoks asi kaugel olnud. Omariiklus on olnud mõrvarlike režiimide märklauaks. Rahvas on pidanud kannatama. Rahva juhid pidanud tegema või jätnud tegemata valikuid, millele hilisem analüüs ja hinnangute andmine kipub kohtumõistjaks olema.

Sestap on hea kui on olemas moraalsed majakad inimeste või lihtsate ja lakooniliste dokumentide näol, kes või mis kinnitavad, et ei iial enam. Kõik siin saalis viibijad teavad, et ma pean silmas kindral Einseini tähenduslikku käskkirja number üks.

Iga ohvitseri ja allohvitseri, reservväelase ja kaitseliitlase jaoks on kasulik oma sihtide klaarimisel ikka ja jälle mõelda sellele, kuidas ma seda käskkirja täidan.

Me peame selle täitmiseks valmistuma, tehes samas kõik, et me seda kunagi täitma ei peaks. Kõlab paradoksaalsena, kuid on selgem kui allikavesi.

Kaitse ja heidutus käivad käsikäes. Mida tõsiseltvõetavam on meie iseseisev kaitsevõime, seda väiksem on võimalus, et seda tahetakse proovile panna.

Iseseisva esmase kaitsevõime sepiastamine on pidev töö eesmärkide ja vahendite mõtestatud tasakaalu seadmisega. Pole kasu võimetest unistamisest või nende poolikust arendamisest. Enesepettus vajub kähku kokku.

Vahendid ehk inimesed ja raha ning just selles järjestuses, on meie jaoks piiratud ressurss. Demograafia ja rahvatervis kammitsevad ühelt poolt ning väikeriigi kõhnapoolne rahakott teiselt poolt.

Me ei saa ega tohi viriseda, sest oma enam kui kahe protsendiga SKP-st, mis mõeldud sõjalisele kaitsele, oleme paljudele riikidele eeskujuks.

Küll peame aru saama, et kaks protsenti siili nahast katab vähem kui kaks protsenti karu nahast. Valusam on peale istuda küll, sellega tuleb nõustuda.

SIIList sõjalise kaitse võtmes rääkides tegime tänavu taas suure sammu edasi kui mõõtsime meie Kaitseliidu valmidust ja võimet koonduda ning maakaitseülesannet täitma hakata.

Järgmine SIIL peab mõõtma 2. jalaväebrigaadi valmidust ning üleüldse oleks õiglane kui iga kaitseväge juhataja näeks oma ametisoleku jooksul vähemalt ühte SIIL-i. See on õpetlik ja meeldejääv kogemus.

Head kohalviibijad.

Vaatamata sellele, et maailm on elamiseks üha keerulisem paik, tuleb meil sellega toime tulla. Üksinda jääda ei tohi. Sõpru ja liitlasi peab olema.

Ämari, Tapa aga ka Tsiatsungõlmaa on kohad, mille korrektset hääldust on meie briti, prantsuse, taani ning paljude teiste riikide liitlassõdurid pidanud õppima. Liitlased on kiiresti saanud integreeritud osaks meie sõjalisest riigikaitsest.

Me teame, et kollektiivse kaitse mõõde on sarnaselt iseseisva kaitsevõimega pidevas arenemises. See peab olema vastavuses julgeolekukeskkonnaga – ohtude ja väljakutsetega, mida NATO ja Eesti osana NATO-st tunneb ja tajub.

Eestile on edu toonud lähenemine, mille kohaselt me lisaks oma muredele püüame empaatiaga suhtuda meie sõprade ja liitlaste muredesse. See on osa solidaarsusest.

Eesti kaitseväelased on taas suuremas koosseisus Afganistanis, Kabulis ja riigi põhjaosas. Samuti on suurenenud meie panus Malis, Aafrikas. Lisaks mitmed teised väiksemad, kuid mitte vähemolulised missioonid.

Eestile ja kaitsevägele on osalemine missioonidel toonud tunnustust ja kasvatanud meie riigi usaldusväärust ja meie sõna kaalukust.

See kõik ei ole paraku tulnud ohvriteta. Sõda on halastamatu. Mitmed meie seast - meie kaasvõitlejad ja relvavennad on jätnud oma elu lahinguväljale.

Ma palun püsti tõusta, et pidada meeles neid, kes on andnud elu Eesti eest.

Me mäletame teid.

Ma tänan!

Lugupeetavad.

Seisan täna teie ees viimast korda kaitseväge juhatajana. Mul on olnud au koos teiega teenida Eesti riiki. Paari nädala pärast annan oma ameti üle kindralmajor Martin Heremile. Olen veendunud, et kaitseväge juhtimine saab olema kindlates kätes ja seda tehakse targalt ja täie pühendumusega.

Ma olen kindel, et iga kaitseväge juhataja soov on anda vägi oma järeltulijale üle paremas korras kui ta selle ametisse astudes üle võttis. See on loomulik, sest kaitseväge areng on läbi veerandsaja aasta olnud

evolutsiooniline ja järjepidev protsess. Kaitsevägi peab olema täna parem kui eile ning homme parem kui täna.

Mulle anti võimalus teenida sellel ametikohal kokku seitse aastat. See aeg on läinud väga kiiresti, justkui üks päev. Käsiõsakil kella tiksumist pole antud võimalust jälgida, sest teha on olnud väga palju. On olnud põnev, hariv ja võimas kogemus - seista selle väe ees.

Palju on neid asju, mis vajavad edasi ajamist. See on loomulik, sest riigikaitse, selle planeerimine ja võimetusse valamine, on pikaajaline protsess.

Sõjalise riigikaitse arendamise eesmärk sõltumata sellest, kelle käes on rool, peab olema reaalselt mehitatud, relvastatud, varustatud, varudega tagatud, välja õpetatud ja kõrges valmiduses kaitsevägi.

Head sõbrad.

Selle protsessi käigus on oluline märgata inimest, sest ilma meie inimesteta ei oleks see kõik võimalik.

Mul on hea meel, et täna on siin saalis väga palju neid kalleid ja lähedasi kolleege, sõpru ja kaasteelisi, kellega koos on Eesti riiki teenitud ja edasi teenitakse.

Ma tahan tänamist alustada meie veteranidest, kes on viimaste aastate jooksul saanud tähelepanu, mida nad tõesti vääriavad. Paljud neist on oma teenistuses viga saanud, kuid vaatamata sellele on eeskujuks meile kõigile. Eelmisel kuul Austraaliast, Invictuse mängudelt toodi koju viis medalit.

Järgmisena tahan ma tänada allohvitseri. Nemad on kaitseväe terasest selgroog, kellele võib toetuda ja kes hoiavad koos meie väge.

Eesti ohvitserid, kellega mul on olnud au koos teenida, nende headus on kasvanud koos meie riigiga. Mida aeg edasi, seda paremad, haritumad ja pühendunumad nad on.

Eesti riigikaitsemudel tugineb reservväele, mis saab oma värskenduse ja lisa ajateenistusest. Iga ajateenija, iga reservväelane on väärt head sõna ja õlalepatsutust, sest nende kodanikukohustuse täitmise läbi saame olla kaitstud.

Kaitseliit, mis kaitseväe vanema vennana pidas oma 100-ndat sünnipäeva eelmisel nädalavahetusel, on unikaalne organisatsioon. See on Eesti suurim organisatsioon, mis tõendab, et riik ja selle kaitsmine on meile väga tähtis.

Ma tahan tänada kõiki riigiasutusi, vabatahtlasi, eraettevõtteid ja üksikisikuid, kes on oma jõu ja nõuga aidanud sõjalist riigikaitset edasi viia. Teie kõigi panus on olnud määrava tähtsusega. Eesti on väike riik ja eesmärgipärane koostegutsemine on ainuke võimalus edukas olla.

Liitlaste tugi ja abi on tulnud kiiresti kui vajadus on tekkinud, see näitab liitlassuhte tugevust. Eesti on tugev koos oma sõprade ja liitlastega. Tänu teile, head liitlased.

Kindlasti on väga palju neid organisatsioone ja inimesi, keda ma mõttes järgmised nädalad ja kuud edasi tänan, kuid tahan siin ja täna öelda suur aitäh oma perekonnale, kelle tugi ja mõistmine on lubanud mul täita kaitseväe juhataja ametikohta. Võimalus, mille eest ma lõputult tänulik olen.

Ma tänan ja õnnitlen kõiki Eesti kaitseväe 100. aastapäeva puhul. Soovin meile kõigile jõudu, edu ja mõistust Eesti riigi kaitsel.